

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120206792
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mária Košťálová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120206792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Máriou Košťálovou v právnej veci sporu žalobcu: E. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, zastúpený: Sidor a partneri s.r.o., IČO: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 2.823,84 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.823,84 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.823,84 eur od 27.08.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou tunajšiemu súdu dňa 02.09.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.823,84 eur s úrokmi z omeškania tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, titulom bezdôvodného obohatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.10.2011 uzavrel so žalovaným ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej aj len „zmluva“). Na základe zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 660,- eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou 70% p.a., RPMN 64,99%, výška splátky: 35,36 eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom: 1.485,12 eur (ďalej aj „úver 1“) a zároveň revolvingový úver vo výške 347,94 eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou 76,2% p.a., predpokladaná RPMN 60,48%, výška splátky: 35,36 eur, celková čiastka splatná dlžníkom: 848,64 eur (ďalej aj „úver 2“). Uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný poskytol úver 1 znížený o sumu 95,17 eur, ktorá predstavuje poplatok za Dohodu o poskytnutí služby, žalovaný teda reálne poskytol žalobcovi úver vo výške 564,83 eur. Úver 2 poskytol žalovaný žalobcovi rovnako znížený o poplatok vo výške 49,44 eur, skutočne bol poskytnutý vo výške 298,50 eur. Žalovaný následne nesprávne uviedol RPMN v zmluve. Výška dohodnutej úrokovej sadzby viac ako 6-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu z úverov v čase uzavretia zmluvy (ktorá bola vo výške 10,71%), čo predstavuje neplatný právny úkon s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tiež namietal absenciu termínu konečnej splatnosti úveru. Dohodu o poskytnutí služby považuje za rozpornú s dobrými mravmi. Na základe tejto dohody poskytol žalovaný žalobcovi službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Dohoda má povahu formuláru, ide o fiktívne plnenie, ktoré neslúži záujmom spotrebiteľa. Dohoda bola už súdom vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (Okresný súd Stará Ľubovňa sp.zn. 1C/125/2013). Žalobca sa pokúsil o mimosúdne riešenie predsporovou výzvou zo dňa 25.08.2020, žalovaný na ňu nereagoval. Na základe uvedených skutočností je poskytnutý úver

bezúročný a bez poplatkov a žalovaný mal povinnosť splatiť úver len do výšky poskytnutej istiny, t.j. vo výške 863,33 eur (564,83 eur + 298,50 eur). Žalobca zaplatil žalovanému spolu sumu 4.315,36 eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi zaplattenou sumou a poskytnutou istinou, t.j. suma vo výške 3.452,03 eur. Žalobca sa domáha vydania časti tohto bezdôvodného obohatenia vo výške 2.823,84 eur, ktorá predstavuje zaplattené splátky v období od 06.03.2020 do 07.08.2020, z dôvodu právnej opatrnosti a plynutia premlčacej doby. Žalobca sa domáha aj zákonných úrokov z omeškania zo žalovanej sumy od 27.08.2020, kedy žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že popiera nesprávne uvedenie RPMN. Žalobcovi bol poskytnutý úver 660,- eur, časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomnej kompenzácie pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poplatok za poskytnutie úveru je súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom podľa čl. 6 zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky, je riadne uvedený. Doba trvania zmluvy je uvedená v čl. 9 zmluvy. K napádanej výške úrokovej sadzby žalovaný poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a uviedol, že priemerná výška odplaty v danom období bola 45,11% a táto nebola v zmluve podstatne prevýšená. Žalobca tvrdí, že od žalovaného obdržal sumu 564,83 eur, žalovaný však poukázal na účet žalobcu aj sumu 298,50 eur, spolu teda 863,33 eur. Žalovaný namietol premlčanie žalovaného nároku v rozsahu prevyšujúcom čiastku 2.178,50 eur ako čiastku uhradenú od 06.03.2020 do 07.08.2020. Úhrady vykonané pred 06.03.2020 boli vykonané viac ako 3 roky pred podaním žaloby.

4. Žalobca v konaní uviedol, že do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť sumy určené ako odmenu za záväzky, ktoré musí spotrebiteľ uhradiť. Neoprávnené zahrnutie týchto súm do celkovej výšky úveru nutne vedie k podhodnoteniu RPMN. Dohoda o poskytnutí služby bola podmienkou uzatvorenia zmluvy. Keďže v zmluve nie je uvedený dátum počiatku splácania úveru, nemožno zo zmluvy určiť ani jeho konečnú splatnosť. Oznamenie veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania zmluvy ešte neexistovalo, a teda nemohlo byť súčasťou zmluvy. Súčasťou zmluvy sa mohlo stať až jeho akceptovaním zo strany dlžníka jeho podpísaním. K námietke premlčania žalobca poukázal na judikatúru súdov, v zmysle ktorej sa pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech. Žalobca vyhľadal právnu pomoc v mesiaci jún 2020 z dôvodu žiadosti o zrážky zo mzdy, ktorým sa nevedel brániť a posúdiť ich oprávnenosť, právnemu zástupcovi udelil plnú moc dňa 04.08.2020. Dňa 01.08.2020 bolo žalobcovi zo strany právneho zástupcu oznámené, že pravdepodobne došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Skorší dátum, kedy sa mal žalobca dozvedieť o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, nebol v konaní preukázaný. V období od 06.03.2020 do 07.08.2020 bola žalobcom žalovanému uhradená suma v celkovej výške 2.823,84 eur, ktorej výška vyplýva z prehľadu úhrad, ktorý žalobcovi zaslal sám žalovaný s kópiami dokumentov listom zo dňa 12.08.2020.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami, najmä žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, prehľad platieb, odpoveď na žiadosť o vydanie kópii dokumentov, predsporová výzva, e-mail, priemerné úrokové miery za rok 2011, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých úveroch za 2. štvrtrok 2011, oznámenie veriteľa o schválení úveru, zmluvné dojednania, ako aj celým obsahom spisového materiálu. Skutkové tvrdenia strán, ktoré druhá strana účinne nepoprela, považoval súd za nesporné. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

6. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili dňa 24.10.2011 zmluvu o úvere, na základe ktorého sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 660,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 35,36 eur, vždy k 21. dňu v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola uvedená vo výške 1.485,12 eur, RPMN 64,99%, ročná úroková sadzba 70%, priemerná RPMN 45,11%. Žalovaný sa zaviazal tiež poskytnúť revolvingový úver vo výške 347,94 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 848,64 eur, predpokladaná RPMN 60,48%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %. V čl. 8 zmluvy Dohoda o poskytnutí služieb sa žalovaný zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 2 splátok úveru resp. revolvingu a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému odplatu za poskytnutie služby odkladu splátok úveru vo výške 95,17 eur a odkladu splátok revolvingu vo výške 49,44 eur. Dňa 24.10.2011 žalovaný vyhotovil listinu Oznamenie veriteľa o schválení úveru, v zmysle ktorej bol žalobcovi schválený úver 660,- eur, splatný v 42 splátkach vo výške 35,36 eur, dátum

splatnosti prvej splátky 21.12.2011, dátum splatnosti poslednej splátky 21.05.2015, RPMN 64,99%, priemerná RPMN 45,11%, schválená výška revolvingu 397,38 eur, výška mesačnej splátky revolvingu 35,36 eur, predpokladaná výška RPMN 60,48%, ročná úroková sadzba úveru 70%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%. Zo zhodných tvrdení strán vyplýva, že žalovaný zaplatil na účet žalobcu úver 1 znížený o poplatok v zmysle dohody o poskytovaní služieb, t.j. sumu vo výške 564,83 eur (660 eur -95,17 eur) a revolvingový úver (úver 2) znížený o poplatok, t.j. sumu 298,50 eur (347,94 eur - 49,44 eur). Podľa nesporného tvrdenia žalobcu žalobca zaplatil žalovanému na úver a revolvingový úver spolu sumu 4.315,36 eur. Takáto výška zaplatenej sumy vyplýva aj z prehľadu splátok, ktorý podľa nesporného tvrdenia žalobcu doručil žalobcovi žalovaný. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.823,84 eur spočívajúceho v zaplatených splátkach (po splatení istiny úveru poskytnutej žalovaným) v období od 06.03.2020 do 07.08.2020. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pre splátky zaplatené pred 06.03.2020 pričom uviedol, že táto sa týka sumy prevyšujúcej sumu 2.178,50 eur (z toho vyplýva skutkové tvrdenie, že od 06.03.2020 žalobca zaplatil žalovanému splátky spolu vo výške 2.178,50 eur). Žalovaný na preukázanie svojho skutkového tvrdenia nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov. Žalobca predložil súdu prehľad splátok, ktorý mu podľa jeho nesporného tvrdenia zaslal žalovaný, v zmysle ktorého žalobca zaplatil v období od 06.03.2020 žalovanému sumu 2.823,84 eur. Súd mal z predloženej listiny preukázané skutkové tvrdenia žalobcu o výške splátok zaplatenej v období od 06.03.2020 (2.823,84 eur).

7. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2012, t.j. v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa 52 ods. 1 až 4 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. (4)

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 veta prvá OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (1) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. (2)

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Právny vzťah medzi stranami je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania (keď súdu je i z úradnej činnosti známa skutočnosť, že žalovaný je poskytovateľom spotrebiteľských úverov fyzickým osobám) a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ (čo v konaní taktiež nebolo sporné), keď mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Dôsledkom absencie náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, a teda povinnosť dlžníka vrátiť len sumu skutočne čerpanú od veriteľa.

9. Súd po preskúmaní zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, a to: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd pri posudzovaní náležitostí zmluvy vychádzal len z údajov, ktoré obsahuje samotná zmluva (žiadosť o poskytnutie úveru), ktorá je podpísaná obidvomi zmluvnými stranami, keď oznámenie o schválení úveru predstavuje jednostranný právny úkon, vyhotovený po uzavretí zmluvy (žiadosti), ktorý sa môže stať záväzným až po jeho podpise druhou zmluvnou stranou (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 11Co/235/2019). Samotná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ani nie je možné bez ďalšieho na základe samotnej zmluvy dospieť ku konkrétnemu dátumu konečnej splatnosti, keď zmluva síce obsahuje počet a termíny splatnosti splátok úveru 1, ale neobsahuje dátum splatnosti prvej splátky úveru 1 (ktorý môže byť rôzny s ohľadom na dohodu, v zmysle ktorej veriteľ môže povoliť dlžníkovi odklad splátok) a tiež neobsahuje žiadne údaje, v zmysle ktorých by bolo možné dospieť k termínu konečnej splatnosti úveru 2 (tieto neobsahuje dokonca ani oznámenie o schválení úveru, ktoré obsahuje výšku splátky, ale nie počet a termíny splátok). Zmluva neobsahuje ani výšku, počet a termíny splatnosti splátok úveru 2, výška splátky vyplýva iba z oznámenia o schválení úveru, avšak počet a termíny splátok absentujú aj tam. Zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN pre úver 1, keď v zmysle interaktívnej kalkulačky na stránke www.fininfo.sk po uvedení dodatočného nákladu (poplatok v zmysle čl. 8 zmluvy) je RPMN pre úver 1 vo výške 90,94%. Pre úver 2 ani nie je možné vyčíslť RPMN, keď v zmluve nie je dohodnutý počet splátok ani výška splátok úveru. Súd berie do úvahy skutočnosť, že uvedená kalkulačka výpočtu RPMN má iba informatívny charakter, je však zrejmé, že pri úrokovej sadzbe úveru 1 vo výške 70% a dodatočnom náklade 95,17 eur, nie je možné, aby bola RPMN nižšia ako samotná úroková sadzba úveru, čo rovnako platí aj pre RPMN pri úvere 2. Keďže zmluva neobsahuje údaje o splátkach úveru 2 (výške, počte a termíne splátok), neobsahuje ani predpoklady výpočtu RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Zmluva sa tak považuje za bezúročnú a bez poplatkov

v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ, keď neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f, j, k ZoSÚ a zároveň je v zmluve uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa súd z dôvodu hospodárnosti konania bližšie nezaoberal namietanou výškou úrokov a poplatku za dohodu o poskytnutí služby.

10. Keďže spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom súd považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a), b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mal nárok na zaplatenie len sumy rovnajúcej sa sume reálne poskytnutého úveru. Žalobca poskytol žalovanému spolu úver vo výške 863,33 eur, žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 4.315,36 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil o 3.452,03 eur viac, ako bol povinný. O uvedenú sumu sa potom žalovaný bezdôvodne obohatil, nakoľko mu žalobca plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal žalovaný nárok na plnenie akejkoľvek sumy nad rámec čerpaného úveru. Žalobca si v konaní uplatňuje bezdôvodné obohatenie len do výšky 2.823,84 eur (pričom súd nemôže jeho návrh prekročiť) za splátky zaplatené od 06.03.2020. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pre splátky zaplatené pred 06.03.2020, hoci uviedol inú výšku splátok zaplatenú v danom období, pričom predmetom žaloby nie sú žiadne splátky zaplatené žalobcom žalovanému pred 06.03.2020, a preto pre žalovaný nárok je vznesená námietka premlčania bezpredmetná a súd sa ňou ďalej nezaoberal. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd žalobu v časti istiny za dôvodnú, a preto jej vo výroku I. rozsudku v tomto rozsahu vyhovel. Súd považoval žalobu za dôvodnú aj v časti úroku z omeškania, keď žalobca vyzval žalovaného dňa 25.08.2020 na vydanie bezdôvodného obohatenia do 26.08.2020. Tým, že žalovaný na výzvu žalobcu nevydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie, dostal sa s peňažným plnením do omeškania a žalobcovi je preto povinný okrem dlžnej istiny a úrokov zaplatiť aj úroky z omeškania. V zmysle § 517 Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania ustanoví vykonávací predpis - nariadenie vlády SR. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovanému právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 + 0%) ročne zo sumy 2.823,84 eur, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky je od 16.03.2016 vo výške 0 %, a to odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom vo výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešný a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).